

Ľubomír Feldek

Rozprávka o veľkom hlade

Dobré ráno!

Martin z perín

dvíha sa,

jeho pohľad po povale

mihá sa.

Jeho nohy o podlahu

oprú sa,

jeho ruky zdvihnú rožtek

obrusa.

Jeho telo vkĺzne pod stôl

ako had

a už volá

spopod stola:

– Babkááá!

Ja mám hlad!

Vchádza babka.

Pod stôl dáva,

čo má Martin rád.

Bielu kávu, šľahačku,

vianočku a žuvačku.

No o chvíľu spod stola sa

ten istý krik ozve zasa:

– Babkááá!

Ja mám hlad!

A zas babka pod stôl dáva,

čo má Martin rád.

Kúsok teľacinky,

štyri palacinky,

mrkvu varenú,

buchtú parenú.

Malo to byť na obed –

hladný je,

nuž zje to hneď.

Po komore babka zháňa,

čo má Martin rád.

Po obchodoch babka zháňa,

čo má Martin rád.

Nákladné taxíky

aj ručné vozíky –

a všetko domov pozváža

a vypeká a vysmáža

a mastí, cukrí, solí

po vnúčikovej vôli,

a pod stôl všetko

pokladie,

nech nie je vnúčik

o hlade.

No o chvíľu spod stola sa

ten istý krik ozve zasa:

– Babkááá!

Ja mám hlad!

A čo babka?

Ďalej zháňa,

čo má Martin rád?

Ej, nezháňa!

Ej, už dumá,

prečo toľko zje

a schrúma.

Na raňajky zjedol obed,

večeru –

nuž či ho má kŕmiť opäť?

Nie veru.

Ten, kto toľko zjedol,

iste hrozne zbledol,

iste mu už praská bruško,

zarastá mu sadlom uško,

mení sa mu podoba,

ide naňho choroba.

– Možno zomrie!

Nebesá! –

zvolá,

pot z nej kvapká.

Na vnúčika ide sa

pod stôl pozrieť babka.

Zdvihnú rožtek obrusa
ruky babkine
a pod obrus pozzú sa
oči babkine.

A z úst babky vyjde:

– Joj!

Jojojojojojojo!

Jojojojojojojo!

Čo to tam máš vnúčik môj?

Veď si volal, že máš hlad!

A spod stola ozýva sa
ako predtým,

teraz zasa:

– Áno, babka!

Hlad!

Babka gáni i negáni,
vidí – Martin necigáni,
Martin, rytier-bohatier,
ktorý ešte nevie er,
má tam ozaj hrad.

Hradby z teľacinky,
brány – palacinky,

múry z kaše,

okná z hašé,

všetko je tu na hromade,

všetko to tu leží,

bábovka je klenbou v hrade,

mrkvy – špice veží.

A šľahačka,

neboráčka,

na nádvorí sneží...

– Veru, vnúčik, –

vraví babka,

– máš naozaj hrad!

– Páči sa ti? –

vraví Martin.

– To som ozaj lád.

A teraz daj obed, babka,

Pletože mám hlad!